

GROVE-DROGLIN

krøtur; den andre med (1 hest), 5 kyr, 1 kvige og 8 småkrøtur.
Det var eit kvennestød til garden.

Eigarar og brukarar. I brev dagsett $\frac{4}{2}$ 1570 er *Ledvor* (*Leidulv?*)
Groven nemnd lagrettemann. (Sjá under Siljudale og D. N. XI.
s. 822.)

Etter honom heiter mannen her *Knut*. Det skulde vera ei veldig kjempe. Me let Landstad fortelja um honom:

«Han var forfærdelig stor og stærk, en Overgangskarl, som ingen kunde staae sig imod i Slagsmaal. Bestefaderen til Halvor Vetleðson Skori, som endnu ikke er nogen gammel Mand, mindtes ham godt og fortalte om hans Karstykker. Der var mange, som kom for at prøve styrke med ham, men han tugtede dem alle. Så kom der engang en Hjartdøl, som heed Asmund Jøranson, og som var bekjent for at være blandt de sterkeste derborte; og Hjartdølene har just ikke havt Ord for at være blaute Folk. Knut Groven stod just i Smidjen og sleggede på et Ljås-Emne, da Asmund Jøranson kom. Han bar straks op sit Erende, at han vilde forfare om han ikke var Karl for at tukte Omersdals-Drogli. Knut bad ham give Tål til han fik Ljåen færdig, men dertil hadde han ikke Stunder. Ja så kom da, sagde Knut, sprang ut av Smidjen og røg på ham. De sloges fælt, så blodet flød på Volden. Hjartdølen tabte. Da skok han på seg, «hu!» sagde han, «no hev eg kent hót hogg smakar!» — Knut Groven var engang på Raulandsstranden i et stort Slagsmål om en jente. Men Strandbyggerne vare ikke gode at komme til dette (skal vel vera: rette) med. Der vare mange om ham; så at han blev ilde medfaren. Da han kom hjem var han både blå og blodig, og Folk spotte ham og sagde, at han var droglutte. Deraf kaldte han seg selv Grove-Droglin eller Omerdals-Droglin. Andre sige, at han fik dette Navn fordi han på Kæmpevis aflagede sig i sin Klædedragt, med brogede (droglutte) Buxer, forskjellig farvede Sokker o. s. v. Han fik ikke hiin Jente, som han sloges om, men døde ugift på To i Hjartdal.